

MENIGHETSBLADET

Selbu & Tydal

JUL 2020

God jul!

Nå er alt på plass
s. 4-5

Kirken vår er et hellig sted
s. 10-12

Det skal bli deilig å få fri i jula
s. 8-9

Å jul med din glede

Per Kvalvaag*Sokneprest*

per.kvalvaag@selbu.kommune.no

Mob: 991 54 430 (fri mandager)

Hilde Guldseth*Prestevikar (fra 1. januar 2020)*

hilde.guldseth@selbu.kommune.no

Mob: 95847268

Tlf. 73 81 69 00

Gjelbakken 14, 7580 Selbu

kirken@selbu.kommune.no

Mand-torsd kl. 10-14

Kari Hegge*Menighetsrådsleder*

karheg@hotmail.com

Mob: 98660196

Gjertrud Laukvik*Kirkeverge*

gjertrud.laukvik@selbu.kommune.no

Mob: 481 61 925

Johanne Storflor Hammer*Sekretær/menighetsarbeider diakoni/kirketjener*

johanne.hammer@selbu.kommune.no

Mob: 950 06 634

Lisbeth Sørfalakne*Menighetsarbeider trosopplæring*

lisbeth.ingvild.sorflakne@selbu.kommune.no

Mob: 918 21 804

Liv Bang Nilsen*Kantor*

liv.nilsen@selbu.kommune.no

Mob: 918 89 248

Ola Dalheim*Kirketjener/kirkegårdsarbeider*

ola.dalheim@selbu.kommune.no

Mob: 414 04 724

Mob. 489 95 509

Rådhus II, 7590 Tydal

kirken@tydal.kommune.no

Onsdag kl. 09-14

Anne-Lise Galtung Risan*Menighetsrådsleder*

annelise_risan@hotmail.com

Mob: 951 10 848

Hilde Kirkvold*Kirkeverge*

hilde.kirkvold@tydal.kommune.no

Mob: 489 95 509

Gaute Kirkvold*Organist*

gaute.kirkvold@gmail.com

Mob: 944 30 779

Anita Sønnevoll Rolseth*kirketjener/kirkegårdsarbeider*

41311761

anita@fossangaard.no

Så er det snart jul igjen. Samme hvor vi oppholder oss og hva vi gjør, akkompagneres vi av alt fra Glade jul til På låven sitter nissen, fra Deilig er jorden til Rockin` around the Christmas Tree. Og selv om vi kan synes at det er nok, og vel så det, når akkompagnementet bølger mot oss i takt med at kassaapparatene gjør dype innhogg i lommebokens innhold, så skal vi innrømme at vi liker det vi hører. Musikken fører oss dag for dag litt nærmere den store høytiden, og julestemningen siger inn i sinn og sjel, ikke helt ulikt det vi følte da vi var barn for veldig lenge siden.

Slik har vi opplevd det hvert eneste år gjennom barndom, ungdom og voksen alder, og helt inn i den litt påtrengende alderdommen da tida har en tendens til å gå alt for fort. Men alle disse sangene har hørt med hele livet. Og de hører med fortsatt.

Men det skal de visst ikke gjøre lenger, er det visst noen som mener.

For ikke mange ukene siden kom vi tilfeldigvis over en artikkel i ei avis fra Østlandet der ei bestemor på undertegnendes alder fortalte om at hun hadde prøvd å synge julesanger med barnebarna. Og for henne ble det en merkelig og skuffende opplevelse. Det gikk fint å synge både På låven sitter nissen og Rockin` around, men så fort hun prøvde seg med Glade jul og Det lyser i stille grender, med Nå tennes tusen julelys, Et barn er født i Betlehem, Jeg er så glad hver julekveld og Deilig er jorden, ble det totalt taust fra barnebarnas munn. For disse sangene hadde de aldri sunget på skolen. De hadde nok hørt noen av dem, mente de, men aldri lært dem utenat. -Jeg er vel så midt på treet religiøs og trækker ikke ned dørstokken i vår lokale kirke så ofte som jeg kanskje burde. Men at dagens barn ikke skal få med seg disse sangene som har vært en vesentlig del av livet for generasjon etter generasjon, det fatter jeg ikke og synes det er rett og slett trist, skrev bestemora.

Hun la til at skolegudstjenestene var tatt bort for disse barnebarna på et middels stort tettsted, for innholdet både i gudstjenestene og i sangene som ble sunget, ble det fastslått var forkynnelse, og det ville en slett ikke ha i vårt sekulære samfunn der ordet Jesus tydeligvis av mange anses som farlig og skadelig for de små barnesinn.

Hva en tror og ikke tror om dette, får bli en privatsak. Men vi mener at de julesangene som har fulgt menneskene i generasjoner, og som har betydd så mye for så mange helt fram til i dag, de bør ikke glemmes. Bare det at de hører med til landets religiøse arv, skulle være god nok grunn til ikke å la dem gå i glemmeboken. Og denne religiøse arven er så visst en del av vårt lands kulturarv som vi plikter å ta vare på. Hvor sterk en er i troen, skal ikke være av avgjørende betydning her.

Så la oss alle stemme i med de kjente og kjære julesangene, om Jesus er nevnt eller ikke. For når disse sangene er en del av vår kultur, bør de også være en del av oss selv.

God jul og godt nytt år!

Narve

MENIGHETSBLADET

Selbu & Tydal

JUL 2020

Redaktør: Narve Rognebakke**Utgivere:** Selbu menighetsråd og Tydal menighetsråd**Layout og trykk:** Selbu Trykk AS**Gaver til bladet:** Bankkonto 4285.07.93071**Forsidebilde:** Ingrid Selboe

Då Josef var trønder

«Då dei var farne, synte Herrens engel seg for Josef i ein draum og sa: «Stå opp, ta barnet og mora med deg og røm til Egypt, og bli der til eg seier ifrå! For Herodes kjem til å leita etter barnet og vil drepa det.» Han stod opp, tok barnet og mora og drog til Egypt same natta.» Matt 2, 13-14

Josef er ein av dei figurane som må vere med i julekrybba. Vi høyrer ikkje så mykje om han. Likevel må han vere med, det vert ikkje jul utan han. Det er Maria som føder Jesus, og det er ho som er med i forteljingane om Jesus som vaksen. Josef vert på ein måte borte.

Eg har ein gong gjort Josef til trønder. Det skulle vere juletreffest for store og små på Ås der vi bur, og sidan det var i kyrkja, ville ein ha eit alternativ til ein CocaCola-nisse. Eg hadde tatt på meg jobben å kome med gåver til barna, men det var opp til meg å finne på noko. Så eg gjekk på juletreffest i kyrkja i kjeledress, med hammar og tommestokk i beltet. Det var det året då vi bygde hus, og romjula var fine dagar til å få gjort noko. Så eg kunne gå rett inn i rolla, utan å skifte, og spelte snekkaren Josef, frå Nasaret.

«Josef» hadde med seg små gåver til barna, og fortalte juleevangeliet slik han hadde opplevd det. På trønderisk, så godt eg kunne hugse åfjordsdialekten.

For Josef kom frå nord i landet, han budde ikkje i hovudstaden Jerusalem. Dei hadde rett nok slekt i Betlehem, men heller ikkje det hjalp for å få husrom til Maria og han sjølv då dei kom for å skrive seg i keisarens folketelling.

Eg veit ikkje heilt om barna oppfatta poenget, men dei var fornøgde med å få godteposane. Kanskje nokon av dei vaksne gjorde det: Det var Josef som var innom, ein vanleg mann, med ein vanleg jobb, med eit språk eller dialekt som ikkje var lært i hovudstaden.

Jesus er født inn i vår verden, vår heilt verkelege og vanlege verden. Han er født i ein familie som ikkje er på slottet eller i maktas sentrum, men hardt pressa og trua i ei tid då mykje sto på spel for dei som hadde makt. Keisar Augustus ville sikre seg oversikt over innbyggjarane - og skatteinntekter. Kong Herodes var redd for rivaler.

Josef vert skildra som den som gjer det ein far skal

gjere – og som mange fedre og mødre må gjere i vår tid, også: Beskytte barnet sitt, om nødvendig ved å flykte til eit anna land.

Josef lyttar til Guds tale til han gjennom draumane sine. Han lyttar dermed sikkert til si eiga indre stemme

også. Han er ein mann med integritet og ryggrad, og med gjennomføringsevne og offervilje. Ein mann som sikkert levde godt med å stå bak andre, og ikkje måtte vere den som var i sentrum og alt handla om. Men han var ein person med tanke, haldning og handlingar som var påverka av Guds vilje.

Slik vert det understreka i Matteusevangeliet at Jesus kom til jord som ein av oss. For å få fram kva Gud vil midt iblant oss: At Guds rike med rettferd, fred og glede skal komme. Inn i alt vi menneske frydar oss over eller slit med, i gleder og i sorger, i kriser og i dei heilt vanlege dagane. I snikkarverkstaden. Blant fiskarar. Blant tollarar og syndarar.

Jesus lærte oss alle å be: «La din vilje skje på jorda så som i himmelen.»

Til ære for Gud. Slik englane song om det den første julenatta. Og til glede for oss. Slik Josef fekk høyre om det første gongen.

No skal vi igjen feire jul og kan igjen høyre det gode budskapet: I dag er det fødd dykk ein frelsar. I ein stall. Midt iblant oss.

God jul til alle i heile Nidaros bispedømme!

Helsing
Olav Fykse Tveit,

preses og biskop for Nidaros domprosti

Her står Hilde Kirkvold og Anne-Lise Galtung Risan ved minnesteinen som ble reist på det gamle kirkestedet på Kirkvollen i 1957. På inskripsjonen på steinen kan en lese følgende: «Her stod kirke fra ca 1200 til 1696».

Nå er alt på plass

I vår var situasjonen ganske fortvilt når det gjaldt kirke og kirkeliv i Tydal. At koronaen hadde slått til, gjorde det ille også her. Men verre var det at en i Tydal ikke hadde kirkeverge, og heller ikke kirketjener og kirkegårdsarbeider. Nå er imidlertid alt på plass.

-Det er rent utrolig hvordan alt har ordnet seg på beste måte. Fra midten av juni har Hilde Kirkvold vært fungerende kirkeverge i 15 prosent stilling, og nå har hun gått over i fast jobb i 50 prosent stilling. Vi hadde altså heller ikke kirketjener og kirkegårdsarbeider, etter som Bård Ole Rolseth gikk over i pensjonistenes rekke. Men også her har det ordnet seg til det aller beste, og vi har ansatt Anita Rolseth i halv stilling med de to nevnte arbeidsoppgavene både ved Tydal kirke og Stugudal kirke, sier Anne-Lise Risan som har rykket opp og har tatt på seg ledervervet i menighetsrådet etter Eirik Einum som søkte fritak fra vervet.

Brannsikring av Tydal kirke

Men trass i at de mest presserende utfordringene har løst seg på beste måte for tydalingene og bygdas

kirker, er det fortsatt mange oppgaver som må gis høyeste prioritet, og som må løses så raskt som mulig. Det aller viktigste og mest kostnadskrevende nå, gjelder brannsikring av Tydal kirke. De totale utgiftene vil her beløpe seg til 1,8 millioner kroner, og her har en fått tilsagn om 900 000 kroner fra riksantikvaren. Det er søkt om 300 000 kroner fra Tydal kommune for både 2021 og 2022, og så har en 200 000 i oppsparte midler. Arbeidet med brannsikringen kan ikke settes i gang før en har fått tilsagn om fullfinansiering. Først når arbeidet er utført, kan en få tilbakebetalt de 900 000 kronene fra Riksantikvaren.

Bygdas viktigste kulturminne

- Kirken er det viktigste kulturminnet vi har i Tydal, og selv om tydalingene ikke er de ivrigste kirkesøkerne som finnes, så er kirkene våre et sted der folket trives, og som de setter høyt. Derfor er det svært viktig å ta vare på kirkene, og av den grunn er vi nå nødt til å få ordnet med en god brannsikring når det gjelder Tydal kirke. Det må ha høyeste prioritet for både kirkeadministrasjonen og menighetsrådet, sier kirkevergen som understreker at kirkene har vært brukt til hverdag og fest og står og har stått som en bauta i bygdas liv gjennom generasjoner og

århundrer.

Opprydding i festeavgiftene

En annen sak som også prioriteres, er å få ryddet opp i festeavgiftene for gravstedene både på Aune og på Stugudal. Dette arbeidet har ikke vært prioritert, og festeavgiftene har ligget usedvanlig lavt i Tydal, bare 60 kroner per år, noe som igjen har medført at svært lite av disse pengene har kommet inn i kassen. Nå er avgiften forhøyet fra 60 til 200 kroner i året for hver grav, og faktura på 1000 kroner er sendt ut til alle festere for fem år.

- Dessuten ønsker vi å finne ut om festerne faktisk ønsker å opprettholde alle gravene som det skal betales festeavgift for. Her er det for eksempel mulighet for å slå sammen fem graver som tilhører samme gravminne og beholde en grav der støtta er plassert og betale for denne ene, i stedet for alle fem. Men enkelte gravminner må og skal bevares på grunn av spesiell kulturhistorisk verdi, sier Hilde Kirkvold. Om gravene og gravminnet skal tas bort, forsvinner også selvfølgelig kravet om å betale festeavgift. Kirkegårdsdriften bør kunne dekkes av det som kommer inn i festeavgift, så kommunen ikke trenger å spytte inn penger i selve driften av kirkegårdene. Men da må også festeavgiftene være på et nivå som medfører at det kommer inn nok penger til dette.

Julegudstjenester med påmelding

At koronapandemien også har medført utfordringer for kirken i Tydal, er altså også klart, og nå er det tid for å ta igjen det som ble utsatt da det var opptil flere

vakante stillinger her.

- Alt stoppet jo opp her også, og det har for en stor del vært full stillstand i kirkene bortsett fra noen få gudstjenester der vi blant annet har hatt barnedåp. Noen begravelser og bryllup har det jo også vært. Nå har vi hatt gudstjeneste Allehelgensdag, og så skal vi ha gudstjenester i jula, julaften i Tydal kirke og 1. juledag i kirka på Stugudalen. Når det gjelder gudstjenestene i kirkene, må vi ha påmelding der vi noterer navn og telefonnummer, og slik følger vi de samme smittevernsnormene som gjelder i Selbu. Oppslutningen om disse gudstjenestene er vanligvis veldig god, og vi registrerer at i tillegg til bygdefolket er det også noen blant hyttefolk som møter opp på Stugudalen, sier Hilde.

Gode løsninger

Trass i korona og nesten full stillstand for kirkelivet i Tydal i vårhalvåret, er både kirkevergen og menighetsrådslederen samstemt om at problemene har løst seg på beste måte, og at det nå er all grunn til optimisme.

- Jeg er virkelig glad og lettet over at vi fikk på plass både kirkeverge og kirketjener/kirkegårdsarbeider såpass fort. Og løsningene ble jo gode. Hilde er strukturert og kjenner byråkratiets irrganger godt, og hun kjenner folket i Tydal. Og i Anita har vi fått en svært dyktig kirketjener og kirkegårdsarbeider som dessuten kan søke råd hos Bård Ole om det er noe hun lurar på. For han er jo hennes svigerfar, sier Anne-Lise med et stort smil.

Menighetsrådet jobber nå med å få ryddet opp i festeavgiftene ved kirkegårdene i Tydal.

Nå har Petrine plantet høstplanter på gravene.

En fredet plett på jorden

-Kirkegården er et sted der folk finner ro, fred og stillhet. Det er et sted for både gode og triste følelser, et sted der tankene samles om minner fra levd liv sammen med de som er gått bort. Det er et godt sted å være, synes folk.

Det sier Petrine Korsvold som hver sommer har jobben med å pynte og plante på store deler av kirkegårdene i Selbu, ved Selbu kirke, Selbustrand kirke og Flora kirke.

Vår- sommer- og høststell

Hun er sesongarbeider, sier hun, og er i aktivitet med dette arbeidet fra 1. mai til 1. november. Her har hun ansvaret for bygdas tre kirkegårder der hun blant annet skal plante og stelle de 105 legatgravene vi har her i Selbu. En god del pårørende ønsker stell både vår, sommer og høst, andre ønsker to av gangene, og andre igjen en gang i løpet av sommerhalvåret.

Bestemmer arbeidstida selv

-Det er en jobb som passer meg svært godt. Jeg har erfaring fra hagesenter og blomsterbutikk og er svært glad i slikt arbeid. Og etter at jeg fikk betydelige problemer med helsa, passer det godt å ha en jobb der jeg bestemmer arbeidstida selv og kan velge når jeg vil begynne og avslutte arbeidsdagen. Men

alt må gjøres, og er jeg i bra form, kan det bli lange arbeidsdager, sier Petrine.

105 legatgraver

På kirkegårdene har hun altså ansvar for 105 legatgraver, i tillegg til at hun skal ordne med blomster i alle kirkegårdenes blomsterbed og blomsterkasser, ved minnesmerker på kirkegården og ved de nye minnelundene som er etablert ved Selbu kirke og Selbustrand kirke. Dessuten står hun for vanning, og i tørre perioder, slik som i juni 2020, måtte det vannes minst en gang om dagen.

Når det gjelder stell av legatgravene, inngår de pårørende altså avtaler om stell av gravene en, to eller tre ganger i sommerhalvåret. Og en kan også få avtale som gjelder lys og krans på graven til jul. Det settes av penger på konto for hver grav som skal stelles, og utgiftene trekkes fra denne.

-Jeg har en god avtale med Blomster og sånt og tar alle blomstene derfra. Her velger jeg sorter og kvalitet som jeg vet holder seg ei stund, sier Petrine.

Fine og sterke opplevelser

Det går gjetord langt utenfor bygdas grenser om våre kirkegårder, om hvor vakre og velstelte de er i hver eneste del av kirkegården. Det er medvirkende til at mange kommer hit

for å oppleve den ro og fred en kan oppleve her. Og hovedgrunnen til at vi kan ha så fine og velstelte kirkegårder, ligger utvilsomt i at vi har blomsterfondet, og at folk er svært flinke til å gi gaver til dette.

-Det kommer folk hit som ikke har noen av sine nærmeste gravlagt her, men som har hørt om kirkegårdene i Selbu. Så jeg treffer virkelig mange forskjellige mennesker, både kjente og ukjente, i løpet av en arbeidsdag. I tillegg til bygdefolket er det en del turister, og en del er her på dagstur. Og det utrolige er hvor mange av dem som har lyst til å snakke, som har behov for å dele sine tanker med noen, tanker som melder seg når en er på et slikt sted. Gjennom disse samtaler har jeg hatt mange fine, og også sterke opplevelser, og jeg undres ofte over hvor åpne folk kan være om sine innerste tanker. Når jeg har snakket med disse, føler jeg at jeg har gjort noe nyttig, sier Petrine.

Flere velger minnelund

Hun har altså også ansvaret for stell av de nye minnelundene som er etablert ved hovedkirken i Selbu og ved Selbustrand kirke. Og hun har registrert at folk flest snakker godt om minnelundene. Mange tror ikke at de yngre generasjonene vil bruke like mye tid og krefter på å stelle gravene til sine forfedre og formødre, og mobiliteten i samfunnet der folk flytter til andre deler av landet, eller til utlandet, vanskeliggjør jo også det å kunne stelle gravene jevnlig.

-Derfor tror jeg at det etter hvert blir slik at flere og flere velger å bli gravlagt i navna minnelund. Det er mange som sier at «der skal jeg ligge» og peker på minnelunden, forteller hun.

Kjempegodt arbeidsmiljø

Petrine stortrives altså med arbeidet på kirkegårdene.

-Det er aldri kjedelig, ingen dager er like, og kirkestaben utfører mange forskjellige oppgaver. Vi har et kjempegodt arbeidsmiljø, og jeg vil gjerne framsnakke mine kolleger på kirkestua. Og så må jeg skryte av mange som er svært flinke til å stelle gravene til sine nærmeste. Det er godt å se, sier Petrine Korsvold.

Et godt sted å være

Det er dagsformen som for en stor del bestemmer når hun jobber. Noen ganger skjer det i godvær, noen ganger i styggvær, noen ganger på dagtid og noen ganger på kveldstid. Det kan være midt i uka eller på helg. Det passer henne utmerket. Og hun trives, har alltid en god følelse når hun drar på jobb.

-Jeg har i grunnen alltid likt å arbeide ute, og når jeg så også elsker å holde på med blomster, og jeg kan bestemme sjøl når jeg jobber, er dette en ideell arbeidsplass for meg, sier Petrine.

Hun jobber altså med å holde bygdas kirkegårder vakre og velstelte. Og hun føler den ro og fred som oppleves av alle som besøker kirkegården. Det er et godt sted å være, trass i at det alltid følger vemod med et besøk her, sier hun.

Minnelundene, blant annet denne ved Selbu kirke, er blitt fine minnesteder som flere velger.

Et stort bed med Betulia er med og gjør det vakkert på kirkegården.

Å være kantor omfatter mange oppgaver. Her prøver Liv cembalotonene i Selbu kirke mens Ingebrigt Kulseth stemmer instrumentet.

Det skal bli deilig å få fri i jula

Liv Bang Nilsen går av med pensjon fra 1. januar 2021. Da har hun vært kantor og organist i kirkene i Selbu siden 1. januar 1998. Noen uker opptjent ferie medfører at hun slutter i stillingen før jul.

-Det skal bli deilig å få fri i jula for første gang på 40 år, sier hun til menighetsbladet.

-Det er nesten uvirkelig. For er det en ting som har vært sikkert i min yrkesutøvelse, så er det at julaften og 1. juledag har vært de mest travle dagene i hele året. Jeg har alltid stekt ribba på forhånd, for det har jeg ikke kunnet gjøre mellom julegudstjenestene. Og etterpå har det blitt for sent, sier hun og ramser opp arbeidsdagen for organisten i Selbu på disse to viktigste juledagene i kirken. At hun altså gleder seg til å få fri, kan ingen undres over.

Julaften

Oppmøte i Selbu kirke kl 12.00

Øving med barnekor, blåsere og sangere

Gudstjeneste i Selbu kirke kl 14.00

Gudstjeneste i Selbustrand kirke kl 16.00

Er hjemme igjen kl 17.45

1. juledag

Oppmøte i Selbu kirke kl 09.30

Øving med blåsere og sangere

Gudstjeneste i Selbu kirke kl 12.00

Gudstjeneste i Flora kirke kl 16.00

Er hjemme igjen kl 17.45

Travel desember

I hele tatt er desember normalt en spesielt travel måned for kirkens ansatte, og ikke minst for organisten. Det er flere konserter, barnehagebesøk, skolegudstjenester, lysmesse for konfirmantene.

1. søndag i advent er det Lys våken for sjetteklassingene, 2. søndag i advent er det lysmesse og dåpsgudstjeneste, den tredje adventssøndagen er det musikkrådetets julekonsert med stort sett alt vi har av musikere og sangere her i bygda. Da har Liv som regel både spilt orgel, dirigert kor og spilt i korps. Og den siste søndagen før jul er det gudstjeneste på sykehjemmet.

I skrivende stund er det usikkert hvordan dette blir i 2020 på grunn av innstramminger i smittevernsreglene fra november.

Også i mai

Men også i mai er det svært travelt og fullt kjør

for både prest og organist og andre av kirkens ansatte. For da er det jo spesielle festgudstjenester både 1. og 17.mai. Og normalt er også alle konfirmasjonsgudstjenestene i denne måneden, om ikke de siste så vidt kommer i juni.

-Slik er det vanligvis hvert eneste år, men 2020 ble jo helt spesielt på grunn av koronaen. Dermed måtte vi flytte konfirmasjonene til høsten og ha hele sju konfirmantgudstjenester i Selbu ut fra smittevernreglene om avstand mellom hver enkelt i kirken. Men det gikk jo bra, det også, smiler Liv.

Korpsmusikk hele livet

Liv Bang Nilsen er født i Trondheim i 1958, i en svært musikalsk og musikkglad familie. Hun spilte i korps i oppveksten, først cymbaler, senere baryton og deretter trombone. Og korpsmusikken har fulgt henne hele livet, også etter at hun kom til Selbu hvor hun som aktivt medlem av Blanke Mezzingen har spilt trombone til for få år siden. Ektemannen, Kai Eliassen, som hun traff i Hurum, har ellers litt av en rekord, etter som han var aktiv korpsmusiker i 70 år før han la tubaen på hylla. Og datteren Marthe er en særdeles dyktig fløytist.

Musikk-konservatoriet, så Hurum, og så Selbu

Etter ungdomsskolen på Lademoen og gymnas på Ringve, og et år på musikklinja på Sund folkehøgskole, startet Liv på studiene i kirkemusikk på Trøndelag musikk-konservatorium. Dette var et fireårig studium, og etter disse fire årene fikk hun i 1982 jobb som organist i Hurum menighet. Der ble hun værende i 16 år, før hun og hennes lille familie satte kursen mot Selbu og jobb som kantor her. Og nå slutter hun altså etter 23 år på orgelkrakken i kirkene i Selbu, i Flora og på Selbustrand.

-Det har vært fine og rike år, minnes Liv.

Et kaldt hus i Øverbygda

Da Liv og Kai kom til Selbu første gangen i mellomjula i 1997, flytta de inn i et kaldt hus i Øverbygda der det ikke var fyrt i ovnen på lange tider. Ute var det 24 kalde minusgrader, og stort varmere var det ikke inne heller. De hadde med seg en sekk med ved, men den strakk ikke til lange tida. Men de var heldige. For på E-verket traff Liv på Gunnar Aune, som tilfeldigvis kjente Livs bror gjennom fagforeningsarbeid. Og Gunnar ordnet med ved til den lille, nyinnflytta familien. Nå har de i mange år bodde i eget hus i Hårstadlia.

Mange fine øyeblikk

Når hun nå slutter som kantor for kirkene i Selbu, kan Liv se tilbake på 23 år med utallige fine og givende øyeblikk både som organist, kordirigent og utøvende musiker ellers.

-Jeg er svært glad i gudstjenestene, fra de store på juledagene, påske- og pinsedagene, til de lavmelte og nedtonede, som blant annet på langfredag. Jeg

glemmer aldri en langfredagsgudstjeneste i Flora med Kaare Velle Høyem, uten musikk, men bare sang og tekster. Det var enkelt, nedtonet og sterkt. Det var en uforglemmelig opplevelse, sier hun.

Salmekvelder, musikkandakter, konserter

Men Liv er også svært glad i de andre kirkelige arrangementene, som salmekvelder, musikkandakter og konserter.

-På musikkandaktene går tekst og toner hånd i hånd, og jeg husker spesielt Kaares velformulerte kommentarer til de ulike innslagene. Dessuten vil jeg aldri glemme arrangementene med motettkoret med sangsolister, tekstlesere og musikere. De har gitt meg utrolig mye. Og så må jeg ta med påskennattsmessene, helt spesielle gudstjenester påskennatta som endte med at vi alle stod utenfor kirken og sang «Deg være ære», minnes Liv.

Planen var at Liv skulle stå for en avsluttende musikkandakt i Selbu kirke i november. Men på grunn av innskjerpede koronaregler fra myndighetene må denne utsettes til våren.

Messingblåsere hører med på store dager

Hun har opplevd utallige høydepunkter gjennom sin yrkesutøvelse som kantor i Selbu.

-Når barnekoret kommer inn i kirken med lys på julaften og synger «Nå tennes tusen julelys», er det umulig å ikke føle seg grepet. Og det samme gjelder ved høytidsgudstjenestene 1.juledag og 1.påskedag, 1. pinsedag, og ved konfirmasjonsgudstjenestene, med messingblåsere i tillegg til orgelmusikken. Jeg er og vil alltid være av den oppfatning at ingen ting kan skape mer høytid i kirken enn messingblåsere, sier Liv Bang Nilsen som fortsatt spiller orgel ved kirkelige anledninger i våre kirker.

Men fra jula skal hun ha fri. Det har hun fortjent.

1. juledag, påskedag, og pinsedagen er det spesiell høytid over gudstjenestene med solister som er med og skaper høytidsstemningen. Her ser vi Liv på orgelkrakken sammen med Anne Kari Skotnes, Marit Johanne Bårdsgård Stokke og Hans Bårdsgård. Bildet er fra 1.pinsedag 2020, ved den første åpne gudstjenesten etter vårens koronanedstenging.

Brit Uni brukte utallige timer ved kjøkkenbordet hjemme for å komme fram til hvordan de nye kirketekstilene skulle bli.

Kirken vår er et hellig sted

Brit Uni Kjøsnes er kunstner og håndverker. Hun er keramiker og maler. Hun har i mange år vært den drivende kraften i Neadalen kunstforening. Hun har levd av kunsten, men hun har også levd for kunsten, for at hennes sambygdinger skal oppleve kunst og kunstuttrykk i høyst forskjellige kunstformer. At kunstinteressen i bygda i dag er stor, skal Brit Uni ha mye av æren for. At også kirken har nytt godt av hennes glødende innsats, finnes det utallige eksempler på.

Hun ble født i Vikvarvet i 1951, og etter årene på Vikvarvet skole startet hun på en lang og innholdsrik ferd som skulle komme til å forme hennes interesse for kultur, kunst og håndverk. Det startet på den praktiske framhaldsskolen på Bell, der hun blant andre hadde Margit Bjørnstad som lærer i tekstilfagene. Hun var en god pedagog og utrolig kunnskapsrik, ikke minst når det gjaldt vev.

Yrkesvalg er ikke enkelt

- Yrkesvalg er ingen enkel sak for en som er i konfirmasjonsalderen, men etter framhaldsskole og realskole i Selbu, ble det husflidsskolen i Brundalen på vev og keramikk, og der fikk jeg erfare at Margit hadde

lært meg så utrolig mye at jeg var kommet mye lenger enn mine medelever i vevkunnskap, forteller Brit Uni. Men det året kom keramikk for første gang inn i husflidsskolen, noe som var kontroversielt på den tiden. Men den dyktige lærer og kunstner Bjørn Sverrbo skulle snart overbevise henne om at dette skulle bli hennes hovedinteresse og yrkesvalg i livet. Hun var imidlertid nysgjerrig på mere håndverk, så det ble til at hun begynte på møbelsnekkerlinja i Brundalen. På 70-tallet var mye moderne materialer, utstyr og trender kommet inn i skolen, men lærer Andersen var av den gamle skolen, så her var det verktøy- og snekkerlære på høyt nivå og etter gamle tradisjoner. En praksisoppgave de fikk det året, var å snekre og male nytt alter i Charlottenlund kirke som var under bygging.

Under tiden i Trondheim begynte hun i BUL Nidaros, og det ble som å komme inn i en ny verden med folkedans/bygdadans, bunader og venner fra hele landet. Dette var ei helt annen verd enn det hun var vant med fra festlivet i Selbu. Så det ble fem år med dans flere kvelder i uka, framsyninger i hele Trøndelag, og kappleiker og stevner rundt omkring i hele landet. I den tiden arbeidet hun også på arbeidsstua på Østmarka og Ringvål.

Men etter hvert kom følelsen av at hun ville videre, så da brøt hun opp fra bylivet og flytta heim til Selbu. Der ble det forskjellige jobber, og det var mens hun hadde timer som vikar ved Innbygda skole våren i

1977 at hun ble gjort oppmerksom på at det skulle tas opp elever ved lærerskolen på Nesna. Dit dro hun på opptaksprøve, hun kom inn, og så ble det lærerutdanning i fire år før hun tok videreutdanning i keramikk og tegning ved Statens lærerhøgskole i forming på Blaker skoleåret 1981/82.

- Alle disse åra har gitt meg bred erfaring innen veldig mange områder, noe som har hjulpet meg mye og har prega livet senere, sier Brit Uni.

Lærer på Stjørdal, så keramiker i Selbu

- Da jeg var ferdig på Blaker, fikk jeg jobb som keramikk lærer ved Halsen ungdomsskole på Stjørdal der jeg hadde åtte fantastiske år som lærer for ungdomsskoleelever. Det var både spennende og morsomt. Jeg hadde giftet meg med tydalingen Ingar Gullbrekken, han fikk jobb hos Selbu Trykk, og vi bestemte oss etter hvert for å flytte til Selbu. I 1987 overtok vi det tidligere Bergtun pensjonat etter min mormor, Karen Sandvik. Det ble to år med intens restaurering mens vi bodde på Stjørdal. Da vi i -89 flyttet inn, hadde jeg tatt bestemmelsen om å satse på å være keramiker og maler på heltid. Jeg ville prøve å leve av kunsten, forteller Brit Uni.

Hun sluttet i jobben ved Halsen Ungdomsskole i 1990 og hadde da etablert verksted på Bergtun, deretter etablerte hun Galleri Selbusjøen i annekset på Selbusjøen Hotell og Gjestegård, før hun overtok Bjørkhov. Da starta et formidabelt oppussingsprosjekt som forvandla et nokså falleferdig hus til en perle midt i sentrum. Det ble snekra, skrapa og mala så huset skulle tas tilbake til Kristoffersens tid. Og i juni 1995 ble Galleri Bjørkhov kafe og keramikk åpna. Hun utvidet bygget i 2005, men ga seg i 2011 og flyttet verkstedet tilbake igjen til Bergtun.

Kunsthåndverker - kunstner

Det meste av tiden har ikke Brit Uni villet kalle seg kunstner, men kunsthåndverker. Den tiden la hun planer, produserte for salg, produserte også ut fra bestillinger. Det gjør hun ikke lenger. Nå er jeg jo pensjonist og trenger ikke tenke på inntekt hver eneste dag. Nå har jeg tid til å prøve ut nye ting, både i keramikk, i maling og grafikk. Så jeg føler vel at jeg mer kan kalle meg kunstner nå enn før, ler hun.

Selbus kirketekstiler

Brit Uni har også vært engasjert i en rekke store kulturprosjekter i Selbu. Hun har blant annet vært levende opptatt av arbeidet med å ta vare på Storbrygga i Putten og har tatt på seg å være prosjektleder i restaureringen av Geo-samlingen etter Paul Birch i museet.. Men det største prosjektet var utvilsomt å arbeide fram mot en total fornyelse av Selbus kirketekstiler. Det var en altoppslukende jobb som la beslag på tid og tanker i flere år.

- Dette var slett ikke bare mitt prosjekt og mitt ferdige produkt. Vi var ei gruppe som jobba svært godt sammen, men det ble etter hvert til at jeg stod i spissen for arbeidet, og at jeg designet de forskjellige

Fem av damene som sammen skapte Selbus nye kirketekstiler. Fra venstre: Janne Torgersen, Brit Uni Kjøsnes, May Ingunn Kulseth, Kari Hegge og Jorun Kjøsnes. Elin Solem var ikke til stede da bildet ble tatt.

plaggene. Jeg er jo veldig glad i slike spennende prosjekter, og ikke minst dette, der jeg følte at vi holdt på med ting som var svært viktig for mange, ting som skal gå inn i bygdas historie, forteller hun.

Hedre alle kvinner og menn som har strikka her i bygda

Med en gang hadde Brit Uni en idè om hvordan denne store utfordringen kunne løses. Hun ville ta utgangspunkt i Selbus rike strikketradisjoner, og med det ville hun hedre alle kvinner og menn som har strikka her i bygda.

- At enkelte var skeptisk til dette, skal en ikke undres over. Blant annet uttalte Per prest at han slett ikke var villig til å sprade rundt i kirken i hjemmestrikka selbugenser. Men her må jeg skyte inn at Per snudde i sin skepsis og har vært blant de mange som har uttrykt stor begeistring for de nye kirketekstilene, forteller Brit Uni.

At det fulgte mye spenning med kirketekstilprosjektet, var det ingen tvil om. For her kunne en ikke bare finne på noe etter eget hode, etter som produktene etter hvert måtte godkjennes av både den ene og den andre kirkelige etaten.

Kristne symboler i alle strikkemønstrene

- Det begynte med møte med faglig utvalg for kirkekunst i Domkirken. Da hadde vi allerede gått sterkt inn i symbolbruken i selbustrikkinga, og skissert, klippet og limt, og var svært spente da de kom til Selbu for å se på prosjektet. Men der møtte vi bare positivitet. De var svært begeistret for at vi ville ta vår rike kulturarv inn i kirken, og de fant faktisk ikke et eneste mønster som ikke kunne brukes i kirken. Dermed kunne vi slå fast at vi var på rett vei. Og så gikk vi videre på arbeidet med stor ærefrykt, et stort arbeid der alle jobba steinhardt for å få det til, forteller hun.

Skjær i sjøen – og store øyeblikk

Men om de visste at de var på rett vei i arbeidet, så var slett ikke alle skjær i sjøen eliminert. For Selbu Husflids fabrikk på Granby var nedlagt, og det var stor fare for at strikkemaskinene ville bli solgt ut av bygda

Her viser biskopen, prosten, den tidligere prosten, og soknepresten, fram de nye kirketekstilene da disse ble presentert i Selbu kirke i desember 2018.
Fra venstre: Per Kvalvaag, Dagfinn Slungård, Jon Henrik Gulbrandsen og Herborg Finnset.

før kirketekstilprosjektet var fullført. Heldigvis gikk det bra, og produktene ble ferdigstilt og godkjent i menighetsrådet. Men spenningen var stor da vi skulle møte for endelig godkjenning hos faglig utvalg ved Domkirken.

- Det skjedde på bispekontoret i Trondheim, og jeg glemmer aldri da biskop Herborg Finnset iført stola og messehaggel gikk omkring i begeistring og viste seg og tekstilene fram på alle kontorene.

Og så kom den aller største dagen da Selbus nye kirketekstiler ble presentert og vist fram av biskop, prost og prester i forbindelse med gudstjenesten i Selbu kirke. Det var et stort øyeblikk, sier Brit Uni.

Malingsarbeider bak i kirken

Men kirketekstilene er ikke det eneste prosjektet i Selbu kirke der Brit Uni har vært sentralt inne i bildet for det som skulle gjøres. I vinter ble det bestemt at det skulle gjøres enkelte omgjøringar bak i kirken. Alle slike planer måtte selvsagt godkjennes av riksantikvaren før en kunne starte arbeidet. Det skulle settes opp store skap helt bak i kirkeskipet, først og fremst for å gi mulighet til å oppbevare forskjellige ting der. Slike lagringsmuligheter fantes nemlig ikke fra før. Dessuten skulle de bakerste benkene fjernes og gi rom til sittegrupper som blant annet kunne brukes ved kirkekafe. Ingebrigt Kulseth og Olav Stokmo skulle bygge og montere skapene, og Brit Uni tok på seg å utføre malerarbeidet.

Bruke gamle teknikker

- Jeg har alltid vært interessert i gamle maleteknikker som ådring, laving og lasering på gamle møbler og interiør, og for fargene som er blitt brukt gjennom historien. I Selbu kirke er det et svært rikt og spennende fargevalg. Hele kirkerommet er nydelig vakkert, og alt er skikkelig gjennomført, både på tidlig 1900-tall og på 50-tallet. Og jeg er av den oppfatning at det er viktig å bruke de gamle teknikkene på riktig måte, for ellers kan vi ofte se etterligninger som slett ikke er vellykket. Jeg er ikke ekspert på dette, men jeg har gått flere kurs om gamle maleteknikker og har fått være med eksperter på området. Og jeg har studert mange forskjellige kirker både i inn- og utland, sier

Disse tre stod for det fantastisk fine arbeidet bak i Selbu kirke våren 2020. Fra venstre: Ingebrigt Kulseth, Brit Uni Kjosnes og Olav Stokmo. Her ble det både store lagringskap og fine sittegrupper.

hun.

Det vi gjør, må gli inn i miljøet

- Det er svært viktig at vi tar vare på kirken vår og ikke lar den forfalle. Egentlig er Selbu kirke fargerik uten at vi legger merke til det, og vi må ta vare på fargevalget og atmosfæren. Og det som vi nå gjør i kirken, må gli inn i miljøet. De nye skapene ville ikke ha passa inn om det var umalte furuskap. Men det ble mye prøving før jeg kom fram til hvordan dette skulle gjøres, sier Brit Uni.

Mens hun var opptatt med dette arbeidet, så hun at malinga hadde flassa av på alle søylene bak i kirken. Derfor pussa hun ned alle søylene, analyserte fargene for å komme fram til riktige farger, og så malte hun disse.

Føler ærefrykt når jeg går inn i kirken

Brit Uni er svært glad i sin gamle kirke, og hun er levende opptatt av at vi må ta vare på den, både utvendig og innvendig.

- Selbu kirke er ei av de fineste kirkene jeg vet om. Kirken har fulgt selbyggene fra vogge til grav gjennom mangfoldige generasjoner, og dette plikter vi å føre videre til nye slekter. Jeg føler ærefrykt når jeg går inn i kirken, og derfor skal vi ikke gjøre noe her som bryter med tradisjonene. Det vi gjør i kirka, skal vi gjøre skikkelig. Den er vakker både innvendig og utvendig, og kirkegården er av de fineste som finnes. Jeg føler at kirken er hellig grunn, sier hun.

Avslutningsvis forteller hun om en spesiell opplevelse som hun hadde for en god del år siden i Selbu kirke.

Sittende på golvet i tårnet - med sognepresten

- Jeg skulle lage noen keramikk-krukker til kirka og skulle i den forbindelse møte Kaare Velle Høyem der. Vi gikk rundt i kirka, og han fortalte om utsmykningene. Til slutt gikk vi opp i tårnet der vi hadde en god og lang samtale. Det var et sterkt øyeblikk, sognepresten og jeg, sittende på golvet i tårnet med oppslåtte glugger. Vi snakket om kirkens historie, om byggeperiodene, om folket og kirken. Ute sang fuglene, det var nesten uvirkelig. Og da følte jeg igjen denne følelsen om at jeg var på et hellig sted.

50-års konfirmanter Selbu kirke 2020

1. rekke: Gunnveig Garberg Kjeldstad, Egil Arne Eidem, May-Britt Garberg, Anne Jorunn O. Nordheim, Ingeborg M. Borseth, Ingrid Kjosnes, Mai Eidem Olsen, Bjarne Volseth, Gunn Tove Stai Eidsmo, Marit Guldseth
 2. rekke: Inga Gisetstad, Guri Punde Moen, Grete Sørgerd, Brit Sissel Aftret, Sigrid Guldseth, Odd Olav Alseth, Mabel Sesseng, Gunni Solem, Reidun Evjen Berggren, Guri Trondsethås Moslet
 3. rekke: Einar Arve Hammerhaug, Peder Einar Slind, Alf Roar Slind, Asbjørn Fuglemsgmo, Stein Erik Aftret, Jan Edvin Kulseth, Gunnbjørn Uglem, Lars Arne Bårdsgård, Eilif Uthus, Håvard Inge Aftret
 4. rekke: Åge Kjeldstad, Olav Torstein Uthus, Per Tore Johnsen, John Tørum, Arnt Olav Flønes, Torbjørn Hoem, Einar Ingmar Hov, Svein Morset, Bjørn Arne Kulseth

Garberg Foto

50-års konfirmanter Tydal kirke 2020

1. rekke: Mari Nordjell, Ingrid Rogneslien, Irene Sørgerd Nilsen
 2. rekke: Alison Martine Østby, Brit Sundal, Grete Sollien Valli, Ingfrid Viken
 3. rekke: Mary Aas, Fred Berggård, Putte Aspen, Jenny Hilmo Berggård, Anne Elisabeth Græsli Waatsveen

Garberg Foto

Hele kirkestaben har gjort en stor jobb under hele koronaperioden. Fra venstre: Gjertrud Laukvik, Hilde Guldseth, Ola Dalheim, Per Kvalvaag, Haldor Hoem, Liv Bang Nilsen, Lisbeth Sørflakne og Johanne Hammer.

Koronaen krevde åtte konfirmasjons-gudstjenester, mot normalt fire

Også i kirken ble det naturlig nok store forandringer etter at Norge ble nedstengt 12.mars 2020. Plutselig var alle gudstjenester og andre kirkelige handlinger avlyst.

- Det er klart at koronaen bød på store utfordringer for alle i kirkestaben her i Selbu også. For plutselig kunne ingenting gjennomføres ut fra de planene som var lagt for året 2020. Bryllup og konfirmasjoner måtte utsettes, barnedåper likeså, og det måtte settes sterke begrensninger når det gjaldt hvor mange som kunne få delta i begravelser. Og gudstjenester og konserter der vi inviterte menigheten til å delta, var utelukket ut fra smittevernsreglene. Etter hvert kom det visse lettelsers på kravene, og blant annet kunne vi åpne kirkene for gudstjenester, dog med betydelig avstand mellom hver kirkegjest, og med sterkt begrenset deltakerantall, forteller kirkeverge Gjertrud Laukvik.

Fra vår til høst

Det vanskeligste var nok likevel å utsette alle konfirmasjonene fra våren til høsten.

- Vi hadde imidlertid ikke noe valg. Denne høytidsdagen i ungdommenes liv måtte utsettes fra vår til høst, og selv ikke da kunne vi gjennomføre konfirmasjonene slik vi pleier å gjøre det. For at hver konfirmand skulle kunne få med seg flest mulig gjester i kirken, bestemte vi oss for å ha bare fem konfirmanter i hver konfirmasjonsgudstjeneste i Selbu kirke, og maksimum fire i hver av gudstjenestene i Selbustrand

kirke. Dette medførte at vi måtte arrangere hele fire konfirmasjonsgudstjenester i Selbu kirke, og to i Selbustrand kirke, mens det ble ei gudstjeneste i Flora. Det var det også i Tydal, så dermed ble det hele åtte konfirmasjonsgudstjenester i dalføret, mot normalt fire, sier Gjertrud som understreker at det absolutt virket som om konfirmasjonsdagen ble en fin og god opplevelse for alle konfirmentene, selv om det ikke skjedde i vår som planlagt.

Det måtte vaskes

- Koronareglene medførte også mye annet ekstraarbeid i forhold til selve konfirmasjonene. Med to etterfølgende gudstjenester to søndager i Selbu kirke, og to gudstjenester etter hverandre en lørdag på Selbustrand, var vi nødt til å ha vasking av alle berøringsflater mellom gudstjenestene. Dessuten måtte deler av menighetshuset rengjøres etter prøving av konfirmentkappene, på grunn av at huset skulle leies ut. Ellers ba vi alle foreldre om å levere gjesteliste med navn og telefonnummer, slik at vi hadde dette klart i tilfelle smittesporing skulle bli nødvendig, forteller kirkevergen.

Men også i forbindelse med konfirmentforberedelsene medførte koronapandemien flere endringer i opplegget. Blant annet måtte prosjektgudstjenesten der konfirmentene selv har stått for det aller meste, kuttes ut. Dessuten måtte store deler av konfirmentundervisningen foregå digitalt.

Vi kom i gang, men så ble det igjen stopp

En begynte etter hvert å komme i gang med ulike

tiltak innen menigheten i høst, slik som utdeling av 4-årsbok og 6-årsbok, barneklubb og ungdomsklubb skulle komme i gang, 50-årskonfirmantene fikk feire jubileum, og diakoniens høstfest ble gjennomført. Men så kom november med strengere smittevernstiltak fra myndighetene, og det meste stoppet opp igjen. De 46 ungdommene som skal konfirmeres til våren, har imidlertid hatt samling på Grønlund, og de har vært på egen konfirmantleir på Søvassli ungdomssenter og konfirmantleir på Søvassli ungdomssenter. At alle håper at situasjonen normaliseres slik at vårens konfirmasjon kan skje slik en er vant til, hersker det ingen tvil om.

Handicaptalett i Flora, oppussing på menighetshuset

Av nye ting som har skjedd, nevner kirkevergen at det nå er blitt handicaptalett ved Flora kirke, finansiert av gaver som er kommet inn til blomsterfondet til forskjønnelse i kirken og området omkring. Dessuten er første del av oppussingsprosjektet i menighetshuset fullført, finansiert med blant annet innsamlingsaksjon

som offentliggjøres gjennom Selbyggen.

Julegudstjenestene

Ellers nærmer jula seg, og gjennomføringen av julens gudstjenester er blitt drøftet inngående på Kirkestua. - Vi har, som vanlig, to gudstjenester på julaften, i Selbu kirke og Selbustrand kirke, og to på 1.juledag, i henholdsvis hovedkirken og i Flora kirke. Med en begrensning på maksimalt 50 personer som kan være til stede i kirken, sier det seg selv at ikke alle som ønsker å være med, vil få mulighet til det. Men gudstjenester blir det, og de første 50 som melder seg på, får delta. Vanligvis er det ca 400 deltakere på julegudstjenesten i Selbu kirke julaften, men slik kan det altså ikke bli denne gangen. Det er synd, men slik er det, sier kirkeverge Gjertrud Laukvik.

Vi følger til enhver tid gjeldende nasjonale og lokale koronatiltak. Alle konserter som var planlagt i november, er avlyst. Den årlige juletreffest, som skulle vært arrangert i Selbu menighetshus 3. januar, er avlyst pga. gjeldende koronatiltak.

Stor støtte til menighetshuset

Styret for menighetshuset i Selbu satte i høst i gang en innsamlingsaksjon for å få inn penger til oppussing av inngangspartiet og hallen i huset.

Folk har her fått mulighet til å gi økonomisk støtte til dette arbeidet, det samme gjorde bygdas næringsliv, og styreleder Ingrid Kjosnes sier til menighetsbladet at styret er overveldet over den responsen som er kommet både fra enkeltpersoner og bedrifter når det gjelder denne aksjonen.

Første delen av prosjektet er fullført

-Første delen av dette oppussingsprosjektet er nå fullført takket være den store givergleden som bygdefolket og næringslivet her har vist for å ta vare på menighetshuset som jo er hele bygda sitt hus, og som kan brukes av alle. På grunn av at det har vært lite utleie av huset, spesielt på grunn av koronaen, er det svært lite penger i kassen, og skulle vi få til å gjøre noe her, var vi nødt til å appellere til selbyggenes giverglede. Og de svarene vi har fått på denne appellen, har altså vært overveldende, sier Ingrid.

Lyse og trivelige farger

De trehvite veggene i hallen og inngangspartiet, som i årenes løp var blitt mørkere og mørkere, har virkelig fått en fin ansiktsløftning etter at malerne Kjell og Svein Jørgensen har malt her i lyse og trivelige farger. Og i tillegg til malearbeidene er også det elektriske opplegget fornyet.

Innsamlingsaksjonen fortsetter

Men fortsatt er det mer som må gjøres før

Det er blitt lyst og trivelig i hallen på menighetshuset etter oppussingen. På dette bildet er møblene satt opp nokså tilfeldig.

Et lite blikk inn i garderoben etter oppussingen.

oppussingsprosjektet er fullført, og styreleder Ingrid uttrykker et fortsatt håp om at både enkeltpersoner og bedrifter vil støtte dette arbeidet. Det kan fortsatt gjøres gjennom innsamlingsaksjonen som offentliggjøres i Selbyggen.

Utsatt loppemarked

-Vi hadde ferdige planer om å arrangere et stort loppemarked på menighetshuset i midten av november, men da innstramningene i smittevernreglene kom, måtte vi utsette dette på ubestemt tid, sier Ingrid Kjosnes.

To meget spreke, «unge» damer, Petra Kulseth, 95 år, og Ingegjerd Uglem, snart 90 år.

Diakoni er å bry seg om hverandre, å se hverandre

Det var gledelig stort oppmøte på diakoniutvalgets høstfest på Vertshuset Caroline i Flora. Og det ble på alle måter en fin og god kveld der publikum ikke minst fikk lære hva diakoni i grunnen er.

Det var diakoniutvalgets leder, Elin Storhaug som ønsket alle de frammøtte velkommen til denne årvisse høstfesten i utvalgets regi. Her fikk en oppleve mye fin sang og musikk i tillegg til gode og viktige ord i dagens andakt, og selvfølgelig var det aldeles utmerket bevertning slik det alltid er på vertshuset Caroline.

Andakt om diakoni

Høstfestens andakt var ved presten og stjørdalingen Arne Kristian Rokseth, en prest som det alltid er godt å lytte til der han ikke gjør det kristne budskapet vanskeligere og mer innfløkt enn det behøver å være. Og det var naturlig at han på akkurat denne høstfesten tok utgangspunkt i ordet diakoni.

Vi skal la oss hefte

-Om vi er opptatt av diakoni, er vi opptatt av folk,

spesielt av dem som har det vanskelig og som har større utfordringer i sine liv enn de fleste av oss. I det diakonale arbeidet skal vi representere en Gud som bryr seg, som har omsorg for alle. Jesus var ikke opptatt av makt, men var her for å tjene, å løfte opp haka på dem som ligger lengst nede. Det er en Gud som ser oss, og vi bør hele tida være opptatt av akkurat det, å se våre medmennesker. Vi skal stoppe opp med folk, vi skal la oss hefte, og med det vise at vi bryr oss. Det gjorde Jesus alltid, sa Rokseth og poengterte at vi på denne måten skaper berøringspunkt mellom himmel og jord, og at vi slik kommer himmelen nærmere.

Tradmunns spill Selbu oppstod etter fjorårets høstfest

På fjorårets høstfest var det Berit Bøysen og Jan Krogstad som stod for underholdningen med torader og munns spill. Da ble det loddet ut et munns spill i kveldens store utlodning, og det skulle vise seg å representere oppstarten til det ti-manns og -kvinners store munns spillorkesteret som nå har vært i aktivitet i et helt år og som bærer navnet Tradmunns spill, Selbu. Og i og med at fjorårets høstfest var innledningen til

Det var mye og fin allsang under høstfesten. Her med Siri Anna Andersen, Grete Lien, Marit Stokke og Sigrid Dyrdal.

Diakoniutvalget stod for en svært vellykket høstfest. Fra venstre: Kari Eide, Johanne Hammer, Aud Irene Fremo, Elin Storhaug og Hanne Flakne Nytrå.

De to konfirmantene, Anna Solli Røset og Matilda Rolseth, hjalp til med serveringen og ved loddtrekningen.

dette orkesteret, var det naturlig at det nettopp var Tradmunnspill, Selbu, som stod for underholdningen denne kvelden.

Allsang så det ljomet

Etter et års kurs og øving med Berit og Jan må vi innrømme at de glade munnspillere virkelig imponerer. Her fikk vi både Oh Susanna og You are my sunshine, Jag väntar vid min stockeld og Kor e hammaren, Edvard. Publikum ble invitert til å synge med, og allsangen ljomet gjennom lokalene. Og det

Tradmunnspill Selbu stod for underholdningen. Fra venstre: Berit Bøysen, Torill Sørflakne, Gunnar Garberg, Signar Kulseth, Jan Krogstad, Ole Kristian Røset, Kari Hegge og Johanne Hammer.

Arne Kristian Rokseth holdt en god og tankevekkende andakt. - Vi skal stoppe opp, vi skal la oss hefte og med det vise at vi bryr oss, sa han.

Brynjar Dahlø mottar i år Selbu kommunes frivillighetspris. At den er særdeles vel fortjent, beviste han ved igjen å stille opp gratis på diakoniutvalgets høstfest.

aller vakreste vi fikk høre denne kvelden, var Ung Åslaug, komponert av selbyggen Kristoffer Fuglem. Mye fin og god allsang og mye sangglede var det også i alle de andre sangene som ble sunget, akkompagnert av nylig frivilligprisvinner Brynjar Dahlø, både i Han er min sang og min glede og Roltdalssonginn, Trivelige Trøndelag og O store Gud, og enda noen til.

Ikke loddsalg, men loddtrekning

Loddsalg hører jo med som en av de mest sikre programpostene ved de fleste anledninger i Selbu, men på grunn av koronaen kunne en ikke ha akkurat det denne gangen. En stor loddtrekning med mange gevinster ble det likevel mellom alle som var til stede. Det har vært få arrangementer i Selbu i koronatiden, og det var tydelig at de frammøtte syntes det var godt og trivelig å treffes på denne høstfesten. Det var en fin og innholdsrik kveld både til glede og ettertanke.

Selbustrand kirke 19. september 2020

1. rekke: Nathalie Thrana, Sander Helby Stuberg, Hilde Guldseth, Johannes Spets Gjersee, David Balstad Julseth
2. rekke: Elias Fuglem Stjern, Karina Rehnäs, Emil Andri Martinsen Olsen, Dina Berg Sell

Garberg Foto

Selbu kirke 20. september 2020

1. rekke: Ellen Sofie Uglem, Hilde Guldseth, Andrea Cecilie Lunne Wold
2. rekke: Ingeborg Marie Børseth-Lune, Amella Fredrikke Nervik, Martine Illse Lunne Wold, Iselin Sundal Siokke
3. rekke: Ayla Violet Simonsen-Henden, Ada Bjerkås Myge, Robin Nykkelmo Andersen

Garberg Foto

Flora kapell 5. september 2020 - Selbu kirke 6. september 2020

Selbu Foto

1. rekke: Maria hulseth, Lovise Therese Holta, Erika Østby Nilsen, Derie Serflakne, Julie Berseth Åas, Thora Sofie Mathesen Solberg
2. rekke: Anita Rensberg, Laura Græstli, Ingrid Andrea Sørmo, Per Kvalvaag, Peder Alfret Andersen, Mathias Mesleth, Caroline Angelica Græstli

Tydal kirke 5. september 2020

Sindre Aas, Per Kvalvaag, Markus Gipling

Selbu Foto

I Tydal ble konfirmasjonshøytiden avviklet med én gudstjeneste. Følget til de to konfirmantene, Sindre Aas og Markus Gipling, fikk en hel side i kirka hver.

Tilnærmet normal oppstart

«På bønn - Han løfter meg!» Stine Sofie Hoem, Marin P. Mosbø og Anders Tørum leder bevegelsene.

Forsoningsteori: Djevelen (Iver Solli Røset) fanger menneskene (Frida Lien og Anneli Svenkerud) i det ondes lenker, mens Gud (Matilda Rolseth) skal til å sende Jesus (Stina Eidem) til jorda for å sette menneskene fri.

-Oj, en karamell-skatt! Amund Kjøsnes.

Noen foreldre sto for pølseserveringen inne i klubbhuset, sammen med trosopplærer Lisbeth Sørflakne.

Til tross for korona-restriksjonene har konfirmanthøsten latt seg gjennomføre forholdsvis normalt. Det skyldes at klassetrinnet på skolen er inndelt i to eller tre kohorter, der elevene innbyrdes har sluppet å tenke på meters-avstanden. Kirkestua har løpende søkt råd hos kommunelegen om smittevernet.

Konfirmantåret startet lørdag 22. august med friluftsdag på Granlund idrettsplass i Øverbygda, der både foreldre og ungdomsledere ledet undervisningsstasjoner.

Planen var at konfirmantene i vinterferien skulle dra på en felles idrettsleir med 350 konfirmanter på Stjørdal. Da dette ble umulig p.g.a. koronasmitten, heiv kirkestaben seg rundt og arrangerte egen konfirmantleir på Søvassli, sammen med foreldre og en gjeng ungdomsledere. Uten disse flinke og motiverte ungdommene ville verken leir eller annet kunne drives på samme måte som nå. De som har vært med i høst, er

De som har vært med i høst, er Stine Sofie Hoem, Marin P. Mosbø, Anders Tørum, Åshild Landsverk Evjen, Mikael Setseng-Mogård, og Karina Reinås. Dessuten Per Johan Stamnes, som er mangeårig voksenleder, fotograf og tekniker på lyd og bilde.

Lørdagen etter leiren var det pilegrimsvandring fra Baro tur-retur Granby Gård, der Inger Granby fortalte om innvandring før og nå. Underveis var det poster om «skapelsen».

Så var det samlinger på onsdagene. Først kirkevandring i Selbukirka, deretter to «presttimer» på hver gruppe. Undervisningen kunne gjennomføres i tre kohorter innenfor de skjerpede koronareglene, men den tradisjonelle lysmessa måtte avlyses, da det kun var rom for 4 besøkende utenom konfirmanter selv.

Prestevikar stud. theol. Hilde Guldseth avslutter sitt 50% engasjement til nyttår. Til våren er det Lisbeth Sørflakne som sammen med Per prest skal ha konfirmanter. Forhåpentlig blir det da tillatt å invitere til prosjektgudstjeneste i Selbukirka.

Bilder: Per Johan Stamnes.

Før hjemturen tok Per Johan Stamnes bilde av hele gjengen med dronekamera.

Tenk hvordan det ville være å kjøre i blinde! Finn Håkon Solli leder Peder Hoem, Ingeborg Stokke, Synne Aspaas, Nadia Dyrdal Øvereng, Emma Kleven Kyllotrø, Oda Fuglem, Ann Katrin Hoem, Lukas Lüdin Nykkelmo.

Budene – Guds trafikkskilt.

Frida Lien og Stina Eidem maler altertavle.

Leir-bandet øver til gudstrjenesten. På scenen: Paul Anders Endresen, Anna Solli Røset, Kristian Libjå-Olsen, Amund Kjøsnes. På golvet: Brage Rønsberg, Martin Slind, Iver Solli Røset, Per prest, Åsmund Solli og Anneli Svenkerud.

Sanggruppa: Christina Hilmo Aasen, Ronja Kallar, Ann Katrin Hoem, Stein Ingvar Kulseth og Oliver Stamnes Melan.

Klar for bibeldrama: Ane Aas, Lilly Rønningen Synne Aspaas, Frida Langseth (tilslørt), Karen Alsethaug, og Ingeborg Stokke (foran).

I Selbu kirke hadde sju barn møtt opp for å få bok. Gry Merete Dyrdal, som er leder i barneklubben Himla Bra, sto for «prekenen». Det var en flott skildring av skapelsen med bakgrunnslyd. Barna skulle delta i bevegelseslek, og konsentrasjonen var på topp! Barna fikk med seg invitasjon til barneklubben.

4-åringar fikk kirkebøker

Også i år var det en gruppe 4-åringar som kom til kirken og fikk bok under høsttakkefesten. I Selbu var det utdeling både i Selbu og Selbustrand kirker. I Tydal kirke var det utdeling av både 4-, 5- og 6-årsbøker på én gang, slik at de små kullene til sammen utgjorde en liten gjeng.

På Selbustrand besto 4-årskullet kullet av fire barn. Kun ett av barna var møtt fram i kirken, sammen med mor. Men både 4-åringen Lilly Caroline Melvold, Per prest og de voksne som var møtt fram, fikk ei trivelig stund med Big (ballong-) Bang, skapelsesfortelling og sangleker.

Udøpte barn av døpte foreldre

Medlemsskap i den norske kirke inngås kun gjennom dåpen. Men når døpte medlemmer velger å ikke døpe barna sine, har barna likevel blitt lagt inn i kirkens personregister, ikke som medlemmer, men som «tilhørige». Slik har det vært gjennom mer enn 200 år. Fra 1. januar 2021 er det slutt på denne praksisen.

-Den automatiske registreringen av udøpte barn som «tilhørige» skriver seg fra en gammel lovgivning der kirkens medlemmer hadde juridisk plikt til å gi sine barn en kristelig oppdragelse. Måten å unngå oppdragerplikten på har vært at begge foreldrene melder seg ut av kirken, forteller Per prest til menighetsbladet.

-Fra kirkens synspunkt kan man hevde at ordningen har gitt en viss mening. Dersom foreldrene velger å bli stående som kirkemedlemmer, hører vel en aldri så liten tilslutning til misjonsbefalingen logisk med?

«Tilhørige» fra 0-18 år

Udøpte barn med minst én døpt forelder har derfor stått registrert som «tilhørige» til kirken fram til fylte 18 år. Denne lovhjemlede registreringen har gjort det mulig for kirken å «hjelpe» foreldrene med den kristne oppdragelsen ved å sende ut materiell og invitasjoner til ulike trosopplæringstiltak, noe som enkelte kirkemedlemmer med udøpte barn har reagert til dels sterkt imot.

Kategorien slettes

- Men fra 1. januar 2021 slettes kategorien «tilhørige» fra Kirkens medlemsregister. I november skal medlemmer med «tilhørige» barn under 15 år ha fått digipost eller brev med info om slettingen, og med tilbud om fortsatt å få informasjon om trosopplæringen hvis de ønsker det. «Tilhørige» mellom 15 og 18 år er myndige til selv å melde seg inn og ut av trossamfunn og får selv informasjon om slettingen. Og etter årsskiftet vil alle slippe uønsket informasjon fra Kirken, bortsett fra menighetsbladet, som utsendes i fulldistribusjon, forteller soknepresten.

Litt spennende, litt nifst - og svært trivelig Halloween

Tre skumle gutter på Halloween i Selbu kirke. Fra venstre: Brage Reinås, Peder Størseth Balstad og David Kristen Gamst-Fuglem.

Mange barn og voksne hadde møtt opp til Halloween-feiringen i Selbu kirke. Og her fikk vi se mange fantasifulle og til dels skumle påkledninger og masker hos både store og små.

Det var litt spennende, litt nifst, men i det store og hele svært trivelig under gudstjenesten denne kvelden, med mange barnesanger og tanker om hvordan vi har det, og

Tre nette og snille Halloween-jenter. Fra venstre: Frida Aunehaugen Mosleth. Karen Hoås og Nora Hoås.

hva som er nødvendig for at vi skal ha det godt. Etter gudstjenesten fikk alle være med og besøke forskjellige poster på kirkegården der de fikk snakke med Lisbeth, Gry, Hilde og konfirmantene om viktige spørsmål som det å være redd, å være glad, å være lei seg. Da dette var kvelden før Allehelgensdag, fremstod kirkegården i et lyshav etter at svært mange hadde vært der og satt lys på gravene til sine kjære. Og som det ble sagt: Det er ikke bare trist på kirkegården, for alle lysene representerer uendelig mye kjærlighet.

Både voksne og barn hadde pyntet seg til Halloween. Her ser vi Ann Kristin Heggem (i midten) sammen med Lovise og Camilla.

Kirkegården er som et betagende vakkert lyshav kvelden før Allehelgensdag.

Anita tok over etter svigerfaren

Bård Ole Rolseth gikk av med pensjon og sluttet som kirketjener og kirkegårdsarbeider i Tydal fra 1. august 2020. Da stillingen ble utlyst, søkte hans svigerdatter Anita Rolseth på stillingen som hun da fikk. Fra 1. november begynte Anita i disse stillingene ved Tydal kirke og Stugudal kapell.

Dermed er det igjen klart at kirkene i Tydal har både kirketjener og kirkegårdsarbeider. Og om Anita skulle føle behov for å spørre om ett eller annet i forhold til arbeidet, så befinner hennes forgjenger seg bare 50 meter unna.

-Det er jo svært mye nytt å sette seg inn i når det gjelder jobben, men med Bård Ole rett over gårdsplassen, trenger jeg ikke gå lange biten for å få svar på enkelte spørsmål. Og han er en god læremester, sier Anita.

Fra Sverige, og møtte kjærligheten i Tydal

Hun er opprinnelig svensk, fra Huså i Åre kommun, og kom til Tydal og begynte i jobb på Væktarstua i 2003. Her møtte hun også kjærligheten i Bård Oles sønn, Gjermund, som driver som fulltidsbonde og melkeprodusent på hjemgården Fossan. Nå har de to barn, Emil og Agnes, som er henholdsvis 10 og 7 år. Det meste av tiden har hun vært i jobb på Væktarstua, og hun har fortsatt igjen en liten stillingsandel der. Jobben som kirketjener og kirkegårdsarbeider utgjør en 50 prosent stilling.

Bonde fra 1978

Bård Ole er født og oppvokst i Tydal, og da han etter noen år utenfor bygda flytta hjem til Fossan i 1978, bygde han opp gården, først med nytt våningshus, og deretter med nytt fjøs i 1982. Han var blitt gift med Liv Solfrid fra Klæbu, og de fikk to barn, Gjermund og Eli Marie. Og i dag har de fem barnebarn. I alle årene som bonde drev han med melkeproduksjon.

Fossan har fulgt kirken

-Det er ganske spesielt at det kan virke som om gården på Fossan har fulgt kirken i Tydal i mange år. Min fars onkel, John Næsvold, som bodde på Fossan, var organist, bestefar Baro Rolseth, var lærer og kirkesanger, jeg har vært kirketjener og kirkegårdsarbeider, og nå tar altså Anita over den jobben. Dermed kan vi slå fast at det har vært folk fra Fossan som i fire generasjoner har hatt jobb innen kirken i Tydal, forteller Bård Ole.

Kirketjener og kirkegårdsarbeider fra 2003

I 2003 begynte han i 50 prosent stilling som kirketjener og kirkegårdsarbeider etter at Inger Kari

Anita Rolseth tar over som kirketjener og kirkegårdsarbeider i Tydal etter sin svigerfar, Bård Ole Rolseth.

Høyem hadde gjort han oppmerksom på at stillingen var ledig. Han søkte og fikk altså jobben der han har holdt på fram til i sommer. Fra 2010 har han også hatt 50 prosent jobb i kirkene i Selbu, så de ti siste årene har Bård Ole hatt fulltidsstilling innen kirken. Han ga fra seg gården til Gjermund i 2007, og da bygde han og Liv Solfrid nytt hus på gården, mens neste generasjon med sønnen og svigerdattera fikk ta over hovedhuset.

-Vi syntes det var best at de yngre fikk bo i huset, mens vi gjerne kunne flytte på oss noen meter, sier Bård Ole.

Møter mennesker i glede og sorg

Han har trivdes svært godt med arbeidet som kirketjener og kirkegårdsarbeider.

-Det er en fin jobb der en kommer i kontakt med mye folk i alle livets situasjoner, i sorg og glede. De store øyeblikkene i livet som dåp, konfirmasjon og bryllup gir bare glede og smil, mens vi også i kirken må takle de vonde og triste stundene når noen av våre kjære er gått bort. Da gjelder det å være ydmyk og innse at døden er en del av livet, og at folk er forskjellige og ikke viser den samme reaksjonen på det som har skjedd. Men stort sett har alt dette også vært fine øyeblikk. Både tydalinger og selbygger er flinke til å møte opp i begravelser, og med det viser folk sin respekt både overfor den som er gått bort og for de som er igjen, sier Bård Ole som er overbevist om at Anita vil takle alle utfordringene som hun møter på en utmerket måte og ønsker henne lykke til!

Mer fleksibelt enn i hotellbransjen

Og Anita ser ikke mørkt på jobben.

-Jeg er jo vant med helgearbeid og ugunstig arbeidstid, men i denne jobben er det nok mer fleksibelt enn i hotellbransjen. Så langt tror jeg at dette vil bli en jobb jeg trives med. Og er det noe jeg lurer på, kan jeg jo bare spørre svigerfar, sier en smilende Anita.

Gaver til menighetsbladet

konto 4285.07.93071

Gina Eidem 200,- Gerd Bodil og Bersvein Flakne 200,- Laila Gullseth 200,- Gudrun og Olav P. Fuglem 200,- Anne Marie og Bjørn Lundgren 400,- Brit og Trygve Aamelfot 200,- Inger Marie Kjeldstad og Per Otnes 200,- Ane Stai 200,- Cathrine Fuglem 200,- Bodil og Olav Korsvold 300,- Tove og Ove Harry Kulset 100,- Laila og Tomas Marstad 200,- Mikal Kulset 200,- Harald Voldseth 200,- Ingrid Kjøsnes og Jon Stamnes 300,- Aase Uthus 200,- Unni Ingebrigtsen 200,- Ane Jorunn Trondsetås 200,- Odd og Victoria Svelmoe 200,- Ola Morten Eidem 100,- Edgar Aas 300,- Grethe og Tomas Melan 200,- Liv Overvik 200,- Gerd og Reidar Kjøsnes 200,- Bodil og Odd Ivar Wærness 200,- Kjellrun Lillestokke 200,- Gerd og Kjell Bjørling 200,- Eva Trondsethås 200,- Jorunn Jensen 200,- Johanna og Inge Tuset 200,- Sigmund og Inga Balstad 300,- Grethe og Gunnar Sørmo 200,- Bjørg Tørum 200,- Solrunn og Ingebrigt P. Kulset 200,- Gogo Dragsten 200,- Anne Garberg Gresseth 200,- Marit og Gunnar Garberg 200,- Hilde og Ingebrigt Kirkvold 200,- Kristine og Olav Reitan 200,- Målfrid Hofsmo 200,- Jorid Uthus 200,- Gry Fossum og Johan Nydal 300,- Eivind Østbyhaug 200,- Anonym 200,- Else og Nils Åsmul 200,- Elisabeth Grøtte Kiltvik og Aage Kiltvik 200,- Kari og Jan Korsvold 200,- Signe Nykkelmo 200,- Olav Græsli 200,- Signy Sørflakne 200,- Bjarne Moslet 200,- Kirsten og Ottar Eggen 200,- Ragnhild Hjertmoen 200,- Bente og Nils Kjøsnes 200,- Gunvor og Kåre Kvennås 200,- Oddlaug Flønæs 250,- Solveig Aune 200,- Inger og Ole Heksem 200,- Aud Birgit H. Moen 200,- Inga Wennberg 250,- Aud og Ivar Kulseth 300,- Sigrid og John Hoem 200,- Hjørdis og Hallstein Engan 200,- Jon Ivar og Inger Kristine Hoem 200,- Anonym 200,- Johan Skogan 200,- Anonym 150,- Svein Ivar Marstad 200,- Sissel og Egil Jønland 200,- Mari og Øystein Myran 200,- Per Ottar Kallar 200,- Jon Magnar Marstad 200,- Kristine Furan 200,- Jostein Gullbrekken 200,- Else og Torstein Skjei 300,- Anonym 100,- Anonym 200,- Magnhild og John Opphaug 200,- Kari og John Rolseth 200,- Kirsten Krogstad 200,- Annbjørg Stokke 200,- Anne Mari Storrønning 300,- Tora Tjernvoll 300,- Astrid og Erling Stangnes 300,- Astrid Svelmoe 200,- John Hegseth 200,- Odd Gunnar Voldset 200,- Beret Krogstadmo 200,- Karin og Magnar Rønning 200,- Bjørg og Oddbjørn Kjøsnes 200,- Thiamjan og Ragnar Stokke 200,- Brit og Svend Aftret 200,- Grethe og Odd Arve Fuglem 200,- Målfrid og Kjell J. Uthus 300,- John Evjen 200,- Åse Aftret 200,- Gerd og Gudmund Sandvik 200,- Solveig Kulsetås 200,- Gjertrud Kvello 100,- Anonym 1000,- Gro Einrem Volseth og Bjarne Volseth 200,- Rigmor Finnland 100,- Jorid Gunnes 500,- Solveig og Kolbein Stene 200,- Ingrid Skolmli 300,- Fredrikke og Olav Kåre Fuglem 200,- Anne Mari og Bjarne Moslet 200,- Elisabeth Unsgård 200,- Odd Arnfinn Hårstad 200,- Anonym 150,- K. F. Seim og Ø. Endresen 200,- Sigrid Overvik 200,- Valborg Størseth 200,- Gerd og Sverre Lunden 200,- Laila og Svend Eggen 200,- Mary og Tormod Sæther 300,- Arne Sivertsen 200,- Anonym 200,- Olav Moslet 300,- Oddbjørn Sesseng 200,- Kari og Tord Holten 200,- Lis og Karl Nygård 200,- Åshild og Hans Morten Aas 200,- Bergljot Velve By 200,- Ingeborg Brå 200,- Tove Irene og Mikal Kulseth 200,- Mai Eidem Olsen 200,- Petra og Torbjørn Dragsnes 200,- Rita og Stig Uthus 200,- Odd Husby 200,- Inger og Jan Bj. Kulset 200,- Idun Karin Sørlie 200,- Ingfrid Vollan Stokke 150,- Inger Jørgensen 200,- Anna Marie Bjerkenås 200,- Oddlaug Viken 200,- Kari og Per Høiby 200,- Bodil og Per Håvard Moen 200,- Elin og Jørn Møllenhuis 300,- Kari Fjeseth Aasen 200,- Aase Lang-Ree 200,- Gunvor Sonstad 200,- Jorunn Evjen Kallar 100,- Gjertrud Evjen 200,- Bjørg Odden 200,- Borghild og Kåre Garberg 200,- Inger Helene Jørgensen 200,- Mildrid og Ola Stamnes 200,- Gunn Marit Bondahl 400,- Anonym 200,- Anne Karin Brandsfjell 200,- Peder Johannes H. Emstad 200,- Greta og John Gunnar Fuglem 250,- Ole Fiske 200,- Bjørg og Asbjørn Pedersen 200,- Eldbjørg Eggen 100,- Henny Brit og Birger Kulset 200,- Jorid og Kjell Moslet 200,- Kjell Kjøsnes 200,- Marit Grendstad 200,- Paula og Trond Kåre Langseth 200,- Maren, Lars, Rikke og Arnold 1000,- Mona Valli og Per Terje Eidem 200,- Marit og Steinar Grøtte 200,- Olise Vestad 200,- Anny Grete og Paul Kråkvik 200,- Anne og Jan H. Overvik 200,- Bjørg Svengaard 200,- Ragnhild Brandsfjell 200,- Turid Aftret 200,- Sigrid Berge 200,- Jomar Berge 250,- Inger Kari Høyem 300,- Gerd Paula Slind 200,- Sigrid og Per Velve 200,- Klara Hildur Rønning 200,- Olaug Haugum 250,- Alf Overvik 200,- Anne Ma og Kjell Feragen 200,- Reidar Aftret 200,- Anne Jorit og Arne Sandvik 200,- Gjertrud Leistad 200,- Inger og Inge Eidem 300,- Alison Martine Østby 100,- Anne Gunelie Elverum 200,- Inger Else Velve 200,- Brit Kjøsnes 200,- Reidun og Ola Larsen Aune 250,- Borghild Mogård 200,- Eystein Røset sr. 100,- Jarle Gullbrekken 200,- Kari Inger og Peder Emstad 250,- Gunveig Valstad 200,- Ingeborg Kløften 200,- Solveig og John Borseth 200,- Jorid Siraas 200,- Bodil Eggen 200,- Ingfrid Borseth 200,- Tordis og Per Jensen 200,- Anne Nykkelmo Jenssen og Svein H. Jenssen 300,- Valborg Størseth 200,- Grete Tørum 200,- Anonym 250,- Turid og Kjell Kulsetås 300,- Ingeborg Leistad 200,- Gudrun Stokke 200,- Inger Johanne og John Tørum 300,- Målfrid Kjeldstad Berg 200,- Liv Marit og Rudolf Lorentzen 200,- Gunn Kari Nytrøen og Per Johnny Norlén 300,- Målfrid og Harald Slind 200,- Ivar Jensen 200,- Marit og Gunnar Jarle Drivvold 300,- Anne Lise og Sverre Balstad 200,- Kirsten Kjøsnes 500,- Kjellaug og John Ingvar Mosleth 200,- Annold Uglem 200,- Aud Kjøsnes Græsli 300,- Asbjørg Wassether 200,- Jon Stokke 200,- Eli og Arvid Ulseth 200,- Solveig Kari Slind 200,-

TAKK!

***Vi gjør oppmerksom på at ved betaling med giro må feltet betalt av fylles ut med navn.
Hvis ikke føres det som anonym gave.***

Slekters Gang

SELBU

Døpte

14.06.20	Martine Melvold Aas
12.07.20	Andrea Ulriksen Kiltvik
12.07.20	Emeli Rømo
16.08.20	John Lien
16.08.20	Othelia Brandtzæg Meisal
04.10.20	Amalie Alsethaug (7)
04.10.20	Mie Marii Kirkvoll-Renå (9)
18.10.20	Maja Fagervold
15.11.20	John Thomas Aftret (4)
15.11.20	Peder Dyrdal (8)
15.11.20	Magnus Guldseth (2)
15.11.20	Sivert Myklebust Kulseth (6)
15.11.20	Cathy Mari Mannsverk

Gravlagte

30.06.20	Tove Kvello
19.08.20	Anny Johanne Kyllø
14.08.20	Knut Torfinn Ottem
21.08.20	Valborg Kristine Guldseth
17.09.20	Arnhild Mannsverk
02.10.20	Leif Sørflakne
14.10.20	Sverre Hegseth
03.11.20	Jann Reitan

Vigde

20.06.20	Lena Kristin Brauten og Stian Martinsen Olsen
----------	---

TYDAL

Døpte

21.06.20	Amund Bjørgård Aune
05.07.20	Mikkel Sundt Fremo
23.08.20	Ingar Horven Grendstad (1)
23.08.20	Alfred Johan Holmström (3)

Gravlagte

25.09.20	Per Aune
06.11.20	Eli Aune
10.11.20	Asbjørn Lunden
10.11.20	Målfrid Johanne Græsli

Vigde

01.08.20	Maiken Græsli og Daniel Mc Neill (5)
----------	--------------------------------------

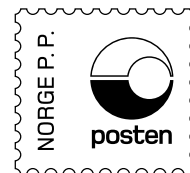

Selbu
menighet

Tydal
menighet

KIRKEKALENDER

DESEMBER - JUNI

08.12. JULEKONSERT

Selbu kirke kl. 18.00 og kl. 20.30
Selbu korensemble.

15.12. JULEKONSERT

Selbu kirke kl. 17.30 og 20.00
Henriks jul

24.12. JULAFTEN:

Familiegudstjeneste

Selbu kirke kl. 14.00
ved Per Kvalvaag. Påmelding

Familiegudstjeneste

Selbustrand kirke kl. 16.00
ved Per Kvalvaag.

Påmelding

Familiegudstjeneste

Tydal kirke kl. 14.30
ved Hilde Guldseth
Påmelding

25.12. JULEDAG:

Høytidsgudstjeneste

Selbu kirke kl. 12.00
ved Hilde Guldseth. Påmelding

Julegudstjeneste

Stugudal kapell kl. 12.00
ved Per Kvalvaag.

Julegudstjeneste

Flora kapell kl. 16.00
ved Hilde Guldseth.
Påmelding

24.01 DÅPSUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00
ved Per Kvalvaag.
Selbu kirke kl. 13.00
ved Per Kvalvaag

31.01 AGENTGUDSTJENESTE

Tydal kirke kl. 12.00
ved tårnagentene og Per Kvalvaag

09.02. KARNEVALSGUDSTJENESTE

Tirsdag kl. 17.00
Selbu menighetshus

14.02. AGENTGUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 12.00
ved tårnagentene og Per Kvalvaag

16.02. KARNEVALSGUDSTJENESTE

Tirsdag kl. 17.00
Servicebygget i Tydal
ved Per Kvalvaag

21.02. GUDSTJENESTE

Selbustrand kirke kl. 11.00
ved Hilde Guldseth

05.03. KVELDSBØNN

Kvinnenes internasjonale bønnedag.
Selbu kirke fredag kl. 18.00
ved Hilde Guldseth

28.03. PALMESØNDAGS- GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00
ved Per Kvalvaag

01.04. SKJÆRTORS DAG:

Påskeandakt

Hersjøhytta kl. 12.00
ved Per Kvalvaag

Påskeandakt

Gammelvollstoggo kl. 13.00
Påskemåltids-gudstjeneste

Tydal kirke kl. 18.00
ved Per Kvalvaag.
Nattverd

02.04. LANGFREDAG:

Scootercross-andakt

Stuguvollmoen kl. 11.50
ved Per Kvalvaag

Påsegudstjeneste

med pasjonsdrama
Stugudal kapell kl. 18.00
ved Per Kvalvaag

04.04. PÅSKEDAG:

Høytidsgudstjeneste

Selbu kirke kl. 12.00

01.05. 1. MAI-GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 12.00
ved Per Kvalvaag

02.05 GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00
ved Per Kvalvaag

02.05. Dåpsgudstjeneste*

Selbustrand kirke kl. 13.30

04.05 BARNEGUDSTJENESTE

Tydal barneklubb
Servicebygget i Tydal
Tirsdag kl. 17.00
ved Per Kvalvaag.

13.05. PROSJEKTGUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 18.00
ved konfirmantene

17. MAI-GUDSTJENESTER:

Familiegudstjeneste

Selbu kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

Selbustrand kirke kl. 13.30

Gudstjeneste

Tydal kirke kl. 11.00

ved Per Kvalvaag

Gudstjeneste

Flora kapell kl. 16.30
ved Per Kvalvaag

22.05. KONFIRMASJONGUDSTJENESTER

for Øverbygda, ved Per Kvalvaag

Selbu kirke kl. 11.00

Selbu kirke kl. 13.00

Selbu kirke kl. 15.00

23.05. KONFIRMASJONGUDSTJENESTER

for Vikvarvet og Innbygda

ved Per Kvalvaag

Selbu kirke kl. 11.00

Selbu kirke kl. 13.00

29.05. KONFIRMASJONGUDSTJENESTER

for Selbustrand

Selbustrand kirke kl. 11.00

Selbustrand kirke kl. 13.00

30.05. KONFIRMASJONGUDSTJENESTER

for Mebond

Selbu kirke kl. 11.00

Selbu kirke kl. 13.00

13.06. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00

13.06. Dåpsgudstjeneste*

Selbustrand kirke kl. 13.30

*) Dåpsgudstjenester merket * bortfaller dersom det ikke meldes dåp. Dåp er mulig ved de fleste gudstjenester etter avtale med Kirkestua. Forbehold om endringer i lista – se Selbyggen.